

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 30 grudnia 2010 r.

DOLiS/DEC – 908/11

dot. DOLiS-440-535/10

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 18 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 26 ust. 1 pkt 3, art. 32 ust. 1 pkt 6 oraz art. 35 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana X, dotyczącej odmowy sprostowania przez Bank, jego imienia i nazwiska,

nakazuję Bankowi, sprostowanie imienia i nazwiska Pana X, , z niepoprawnej formy „X1” na „X”, przetwarzanych w zbiorach danych osobowych Banku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana X, zwanego dalej również Skarżącym, dotycząca odmowy sprostowania przez Bank, jego imienia i nazwiska. W jej uzasadnieniu Skarżący podniósł, iż cyt.: „(...) z Banku otrzymał kartę kredytową (...) wystawioną na nazwisko X1 (...)”. Ponadto Skarżący po pisemnym zwróceniu się do Banku z prośbą o sprostowanie jego imienia i nazwiska, otrzymał odpowiedź, że cyt.: „(...) Bank zatwierdzając (...) Regulamin zezwala na dowolną pisownię danych osobowych na dokumentach bankowych (...)”. Wskazując na powyższe Skarżący wniósł o „interwencję w tej sprawie”.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego dokonano następujących ustaleń:

1. Skarżący zawarł z Bankiem umowę o rachunek bankowy oraz umowę o kartę kredytową. Następnie Skarżący zrezygnował z karty kredytowej, składając wypowiedzenie umowy o kartę kredytową.
2. W piśmie z dnia 21 września 2010 r. Bank wskazał, że cyt.: „(...) Dane osobowe Skarżącego przetwarzane są w formie elektronicznej w głównym systemie informatycznym Banku a także archiwizowane są w formie papierowej (umowy). Dane Skarżącego w systemie głównym przetwarzane są jako „X”. Niektóre systemy dodatkowe czerpiące z systemu głównego przetwarzają je jednak jako „X1” (...).

Po przeanalizowaniu materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

Z materiału dowodowego zebranego w niniejszej sprawie wynika, iż Bank przetwarza dane osobowe Pana X w celu realizacji umowy rachunku bankowego. Bank jest zatem administratorem danych osobowych w rozumieniu art. 7 pkt 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwanej dalej ustawą. Biorąc pod uwagę, iż ustawa ma zastosowanie m.in. do przetwarzania danych osobowych w systemach informatycznych (art. 2 ust. 2 pkt 2 ustawy), wskazać należy, iż na administratorze danych osobowych, z mocy ustawy spoczywają konkretne obowiązki określone w tej ustawie, w tym obowiązek wynikający z art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy. Zgodnie z tym przepisem administrator danych osobowych powinien dołożyć szczególnej staranności w celu ochrony interesów osób, których one dotyczą, w szczególności zaś jest obowiązany zapewnić, aby dane te były merytorycznie poprawne. Cytowany przepis wyraża jedną z podstawowych zasad ochrony danych - zasadę poprawności (prawdziwości) danych oraz ich aktualności. W praktyce oznacza ona, że informacje wynikające z danych przetwarzanych przez ich administratora powinny być zgodne z prawdą, pełne (kompletne) oraz powinny odpowiadać aktualnemu (najnowszemu) stanowi rzeczy. Jak wskazuje się w literaturze (J. Barta, P. Fajgielski, R. Markiewicz, Ochrona danych osobowych. Komentarz. Zakamycze 2004. str. 548, 555-556), „przepis art. 26 u.o.d.o. wyznaczając główne zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych obejmuje je w formę podstawowych obowiązków, których musi zawsze przestrzegać administrator danych. Jest on odpowiedzialny nie tylko za samo przetwarzanie danych, w wąskim znaczeniu, ale także za jakość danych (...) wymóg zapewnienia merytorycznej poprawności danych osobowych przez ich administratora wiąże się z obowiązkiem uwzględnienia przez niego m.in. następujących okoliczności: znaczenia ewentualnej niedokładności danych z perspektywy osoby, której one dotyczą (...), konieczności wypracowania trybu weryfikowania prawdziwości danych w odniesieniu do poszczególnych ich kategorii oraz zasad postępowania w przypadku stwierdzenia nieprawdziwości danych (...)”. Zauważyć w tym miejscu należy, iż ustawodawca dostrzegając wagę problemu ochrony interesów osób, których dane są przetwarzane, w tym zapewnienia poprawności tych danych, uznał za stosowne nałożyć na administratora obowiązek dołożenia w tym zakresie szczególnej staranności.

Zaznaczenia wymaga przy tym, iż przepis art. 26 ustawy odpowiada w zupełności art. 5 Konwencji 108 Rady Europy sporządzonej w Strasburgu dnia 28 stycznia 1981 r. o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych (Dz. U. z 2003 r. Nr 3, poz. 25), który stanowi m.in., że dane powinny być przetwarzane rzetelnie, dokładne i w razie potrzeby

uaktualniane, oraz art. 6 Dyrektywy 95/46/EC Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych (OJ Nr L 281z 23 listopada 1995 r., s. 31), nakładającemu obowiązek zapewnienia przez państwa członkowskie by dane osobowe były w szczególności prawidłowe oraz w razie konieczności, aktualizowane, a nadto stanowiącemu, iż należy podjąć wszelkie uzasadnione działania, aby zapewnić usunięcie lub poprawienie nieprawidłowych lub niekompletnych danych. Powyższe wskazuje zatem na wagę problemu, jakim w Unii Europejskiej jest zapewnienie przetwarzania danych osobowych merytorycznie poprawnych, a tym samym zapewnienie odpowiedniej jakości danych.

W sytuacji, w której wbrew powyższej zasadzie jakości danych, dane przetwarzane przez administratora są jednak niepoprawne, osoba, której dane dotyczą, może skorzystać z uprawnienia, którego istotą jest doprowadzenie do zweryfikowania błędnych informacji. W myśl art. 32 ust. 1 pkt 6 ustawy o ochronie danych osobowych, każdej osobie przysługuje bowiem prawo do kontroli przetwarzania danych, które jej dotyczą, zawartych w zbiorach danych, a zwłaszcza prawo do żądania uzupełnienia, uaktualnienia, sprostowania danych osobowych, czasowego lub stałego wstrzymania ich przetwarzania lub ich usunięcia, jeżeli są one niekompletne, nieaktualne, nieprawdziwe lub zostały zebrane z naruszeniem ustawy albo są już zbędne do realizacji celu, dla którego zostały zebrane. Zgodnie natomiast z art. 35 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, w razie wykazania przez osobę, której dane osobowe dotyczą, że są one niekompletne, nieaktualne, nieprawdziwe lub zostały zebrane z naruszeniem ustawy albo są zbędne do realizacji celu, dla którego zostały zebrane, administrator danych jest obowiązany, bez zbędnej zwłoki, do uzupełnienia, uaktualnienia, sprostowania danych, czasowego lub stałego wstrzymania przetwarzania kwestionowanych danych lub ich usunięcia ze zbioru, chyba że dotyczy to danych osobowych, w odniesieniu do których tryb ich uzupełnienia, uaktualnienia lub sprostowania określają odrębne ustawy.

W niniejszej sprawie imię i nazwisko Skarżącego przetwarzane przez Bank jest merytorycznie niepoprawne (Skarżący nazywa się „X”, a nie „X1”). Skutkiem tego nieprawidłowego przetwarzania jest figurowanie imienia i nazwiska Skarżącego w zbiorach danych osobowych Banku w formie niepoprawnej. W związku z tym Skarżący korzystając z uprawnień określonych w art. 32 ust. 1 pkt 6 ustawy o ochronie danych osobowych, zwrócił się do Banku o stosowanie poprawnej pisowni jego imienia i nazwiska figurującego m.in. na karcie bankowej. Z chwilą wystąpienia z tym żądaniem po stronie Banku powstał wynikający z ww. przepisów obowiązek sprostowania imienia i nazwiska Skarżącego.

Tymczasem Bank, nie dochowując należytej staranności w zakresie ochrony interesów Skarżącego, odmówił sprostowania jego imienia i nazwiska informując go pismami z dnia 17 września 2010 r. oraz z dnia 8 października 2010 r., iż cyt.: „(...) karta kredytowa wydana do Pana rachunku (...) z sygnaturą X1 była sporządzona poprawnie. Zgodnie z Regulaminem wydawania i użytkowania, który stanowi załącznik do zawartej i zaakceptowanej przez Pana umowy kart kredytowych (...) sygnatura karty to imię i nazwisko Posiadacza/ Użytkownika karty umieszczona na karcie. (...) Bank zastrzega sobie prawo do odmowy umieszczania na karcie sygnatury zawierającej polskie znaki diakrytyczne. (...) Ze względu na problemy związane z kodowaniem polskich znaków, system generujący karty przy współpracy z organizacją (...) nie uwzględnia na

sygnaturze karty znaków diakrytycznych polskiego pochodzenia. (...)”. Bank ponadto wyjaśnił Skarżącemu, że cyt.: „(...) Obecnie Bank wydaje karty w transkrypcji angielskiej (bez polskich znaków). (...) Wynika to z ustaleń formalnych, gdyż na umieszczenie na karcie polskich znaków musi wydać zgodę organizacja płatnicza (...). Ponieważ takiej zgody nie posiadamy, zgodnie z umową zawartą z organizacjami płatniczymi, karty wydawane są w transkrypcji angielskiej. (...)”. Takie stanowisko Banku zostało podtrzymane również w toku niniejszego postępowania, w pismach skierowanych do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych.

W związku z powyższym, wobec skorzystania przez Skarżącego z uprawnień, jakie osobie, której dane są przetwarzane, daje art. 35 ust 2 ustawy o ochronie danych osobowych, zgodnie z którym w razie niedopełnienia przez administratora danych obowiązku, o którym mowa w ust. 1, osoba, której dane dotyczą, może zwrócić się do Generalnego Inspektora z wnioskiem o nakazanie dopełnienia tego obowiązku, niezbędne jest wydanie wobec Banku nakazu sprostowania imienia i nazwiska Skarżącego.

Podkreślić przy tym należy, że administrator danych osobowych ma obowiązek stosowania takich rozwiązań technicznych, które pozwolą na przetwarzanie danych osobowych merytorycznie poprawnych. Zatem istniejącego stanu rzeczy nie usprawiedliwia fakt, iż w obecnie stosowanym przez Bank systemie informatycznym nie ma możliwości stosowania obcych znaków diakrytycznych.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 1 i § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).